

English

Lars Akerlund is a composer of two long works. He himself is responsible for the live electronics (even when the cover doesn't mention this, I assume for both pieces). The first piece includes also percussion and more live electronics. It's a most startling piece with a very dynamic range, deep bass end sounds and tinkling hi-hat and bells sounds. A moving piece.

The 'Via Styx' is a piece that runs twice as long and has just live electronics. Much slower the sounds take shape, move a long and disappear. This goes as deep and high as the 'Rivers' piece, but is slower. Yet there are great movements to be discovered, such as around 21 minutes, were a bass drum and radio interceptions wake up the piece and starts to breath again.

Vital Weekly 220

The rumble and quake of one tone leads to a ringing bell and voices out of a sea of confusion. Many different kind of bells speak to each other in misunderstood introspection. Do tones have secret lives of their own? A more measured cadence bridges backward voice to backwards voice - it's easy to see where this could be rampantly applied in modern dance. Tones vault, frightened flocks of birds in the seas of unease and the rumble and shine reverberates (which incidentally is the longest word one can type using solely the left hand). Mass acceleration hits like a bell that was struck and beats wash effulgently across the speakers and what's being called out by the ringing tone? The end? Drone emerges against the wind and the heavy engine incarnates, pulsing with its own secret heart. Telegraph signals wave in its path and it grows, planet on the prowl. The living thing - the recording that can be turned on, just below the level of hearing, increasing a certain amount of emotion or tension - moves onward, second by inexorable second. How long can the manta ray live? No one knows, not even the sudden voice that appears, gesticulating urgently. A gentle test tone inculcates. A sweeping wave of the sound from hands drinks in the remaining waters from Styx, possibly moving on to Lethe...

David Cotner, Vital Weekly 263

Dancers in black shiny bellbottoms, like angels in dockyards, rush to and fro in a frenzy of tasks, while Lars Akerlund's virtuosic soundscore creaks, thuds and echoes like an underwater wreck.

Ismene Brown, The Daily Telegraph.

Lars Akerlund's soundscape hums quietly like the internal workings of Starship Enterprise.

Jenny Gilbert, Independent On Sunday.

Dansk

Musikken er ubønhørligt og maskinagtigt fremadskridende klokker, slagtøj og orgel, resultatet en uafbrudt medrivende oplevelse.

Henrik Lyding, MORGENAVISEN JYLLANDSPOSTEN, August 2004

Svenska

VOLT

"Lars Åkerlund lägger en elektrifierad ljudmiljö över scen och salong. Den är oerhört suggestiv, jag känner nästan håret resa sig. Det som strömmar ur högtalarna låter som gnistor från en laboration under skoltidens fysiktimmor. Bara så grymt mycket mer. Och farligt stegrande."

Lis Hellström Sveningson/ Göteborgs-Posten, 3 maj 2005

"Den elektroniska musik vars brus stiger till ett smatter, ett vältrande mullrande och till slut – fullkomlighet. Den både slår upp föreställningen och sluter sig kring den. .../... Och hela tiden detta accelererande ljud! Det gräver sig in, långt förbi smärtgränsen, där kroppen stannar smidig men gör plats åt jetmotorer som tonar bort men som snart kommer dragandes med hela kittet – godsvagnar, rymdraketer, ubåtar! I detta står plötsligt människan .../... Runt omkring, i rymden, elektrifierade hjärtljud. Det slutar med en ljudande pendel i rummet, en pendel som slår från den ena sidan till den andra, växer till ett ljudhav och rullar som ett dån långt inifrån."

Sanna Wikström, Gefle Dagblad, maj 2005

"Det dominerande elementet vid sidan av koreografin är dock musiken, skapad av kompositören Lars Åkerlund. Den är bokstavligen talat elektrisk: det surrar, brummar och sprakar som vid ett elektriskt överlag och redan från första stund får vi intrycket att hela atmosfären är hotfull och dödligt farlig. Inledningen är mycket suggestiv när musiken i en längre sekvens illustrerar någon form av skada eller katastrof och helt på egen hand är betydelsebärande. Det skall dröja ett bra tag in i föreställningen innan dansarna och koreografin kan mäta sig med den kraften."

Jan A Johansson/ Skånska Dagbladet, maj 2005

"Lars Åkerlunds musik knastrar som ett överhettat elskåp."

Anna Ångström/SvD, 5 december 2004

"Lars Åkerlunds elektroniska ljudbild knastrar ettrigt, sprakar och vibrerar som under en högspänningsledning. Suggestiv, växlande och omöjlig att ta sig ur."

Barbro Westling/Aftonbladet, 4 dec 2004

Den nyskrivna musiken är gjord av tonsättaren Lars Åkerlund och det är första gången Björn Elisson arbetar med honom.

-Han har vidareutvecklat ljud som har med elektricitet att göra, manipulerat med dem och skapat en märklig och förtätad ljudbild. Jag är mycket förtjust i hans metod att använda brytningspunkter i diskantljudet, det blir väldigt nervigt, säger Björn Elisson.

Anna Ehn, Upsala Nya Tidning, april 2004

"... Lars Åkerlunds svirrande musikaliska högsättning."

Boel Gerell, Sydsvenskan.

SKEN

"Åter är det Lars Åkerlund som laddar rummet i rummet med nyskriven elektronisk musik och stegrar allvaret till hot."

Lis Hellström Sveningson/Göteborgs Posten

"Sken är liksom förra årets succé Volt skapad i samarbete med poeten Johanna Ekström och kompositören Lars Åkerlund. .../... Men växlingen följer inte ett kretslopp, utan är mer en pågående process förstärkt av Lars Åkerlunds dova, allt skarpare ljudmassa av vattenplask och andetag."

Anna Ångström/SvD

"Långa, seiga rörelser till Lars Åkerlunds ljudbygge som dånar och plaskar, mullrar och slaskar."

Margareta Sörenson /Expressen

AURUM

"... några av Sveriges bästa moderna dansare i tre generationer tolkar de alkemiska, mystiska tankespåren i ren och avklarnad dans till Lars Åkerlunds nyskrivna musik av dova ekon och spröda klanger.../... När kropparna svarar på accenter i Åkerlunds drivande elektronrytmerna påminner det om breakdance."

Anna Ångström, SvD maj 2006

HI&LO

"Åkerlund, bland annat en av grundarna till Lucky People Center och kompositör till flera av Per Jonssons dansföreställningar, har skapat ett verk som går på långsamt expanderande upptäcktsfärd bland det bordunlika brummandet från mikrofonförstärkta gongar och rytmiskt vispande cymbaler och highhats. Kvällens starkaste nya verk, som vanligt framfört med teatral precision av Kroumata."

Sara Norling, Dagens Nyheter maj 2006

RIVERS OF MERCURY

"Utmattningen hos såväl dansarna som hos publiken visste ingen gräns när Per Jonsson Dance Company gästade Göteborgsoperan i januari 1999 med "Rivers Of Mercury" - bara drygt en månad efter Per Jonssons död och den framflyttade urpremiären på Kulturhuset i Stockholm. Det var en föreställning som trotsade det omöjliga, med sin rasande energi, sitt förintande höga tempo och bländande förblandningar av sorg och lycka. Den kvällen är något av det mest gripande jag varit med om på en dansscen.

När nu Skånes dansteater sätter upp samma verk, tillsammans med Jonssons "Ayas öga", under rubriken "Pers planet", känner jag åter igen känslan. Scenen är mindre och den virvlande flykten inte lika hisnande men dansarna gör det nästan omöjliga, hetsade av Lars Åkerlunds skällrande beatmusik, och driver sig själva mot uthållighetens gräns. De reser sig, vacklar till och reser sig igen. Själva farten i den framstörtande koreografin förintar allt som har med ja eller nej att göra. Ett flöde där bara enstaka fragment av en blixtrande humor tycks kunna överleva.

Det är fullkomligt lysande och jag känner för första gången, sedan Lena Josefssons chefsera i slutet av 1990-talet, att jag skulle vilja ta hela Skånes dansteater i min famn."

Martin Nyström, Dagens Nyheter, november 2006.

"I kvällens andra verk är tempot från första stund högt uppdrivet; skarpt svavelgult ljus och en musikalisk fond av Lars Åkerlund som med ödesdigert klämtande klockor driver på dansarna, skapar formationer som i nästa nu sprängs igen."

Boel Gerell, Sydsvenskan, november 2006.

"Rivers Of Mercury, Per Jonssons avsked, hör till det bästa han har gjort. Här kom han, i samarbete med kompositören Lars Åkerlund, nära det dansens väsen som han ville fånga i ren, bländande rörelseritm."

Anna Ångström, Svenska Dagbladet, november 2006.